

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. H., narozený X., bytem K. V.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 5.4.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2019 č. j. X o invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 28.2.2019.

2. **Včasnou žalobou ze dne 5.4.2019** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2019 č. j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho jeho zdravotní stav, který popsal, je neměnný a rekurence transplantovaného orgánu se zlepšit nijak nemůže a je po velice náročné transplantaci jater, navíc má další závažné zdravotní potíže, proto je jeho zdravotní postižení závažnější, než se uvádí v posudku. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 28.2.2019 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 28.2.2019 č. j. X** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.12.2018, jímž byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 20.1.2019 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 19.11.2018 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.2.2019 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 20.2.2019 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíl F, položce 5b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60%; žalobci byla přiznána horní hranice 60% vzhledem k charakteru zdravotního postižení a se zohledněním dalšího omezujícího onemocnění; tato míra poklesu ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.
4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.11.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.2.2019** soud zjistil, že žalobce od 19.11.2018, tj. jednání OSSZ, nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíl F, položce 5b) přílohy vyhlášky a uvedená míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

5. **Žalovaná ve svém vyjádření dne 25.4.2019 k žalobě** uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 28.2.2019 a navrhla soudu zamítnutí žaloby. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 28.2.2019 bylo žalobci doručeno dne 7.3.2019.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
7. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni** v prodloužené lhůtě **vypracovala po jednání konaném dne 25.10.2019 posudek** v nepřítomnosti omluveného žalobce za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (28.2.2019) žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise shodně s OSSZ a lékařem ČSSZ určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stav po transplantaci jater v r. 2010 pro primární sklerozující cholangitidu ve stadiu jaterní cirhozy, s částečným spolupodílem ulcerózní kolitidy diagnostikované v r. 2002 zprvu opakovaně relabující, později v remisní fázi s intermitentní aktivitou, hmotnostní stabilitou a koloskopickou verifikací klidové až středně aktivní pankolitidy (2014, 2016), na imunosupresivní a kortikoidní medikaci. Dále bylo uvedeno, že celkový klin. stav je převážně uspokojivý s mírným narušením občasnými reaktivacemi střevních obtíží, proto komise hodnotila k datu vydaného rozhodnutí míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XI, odd. F, položky 5b) přílohy vyhlášky, pro kterou je stanoveno procentní rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 40-60%. Vzhledem k opakovaně prokazované stabilizaci jaterních funkcí a sonograficky ověřené dobré prokrvenosti jaterního štěpu nelze hodnotit ztrátu pracovní schopnosti pro samotné jaterní postižení v horní hranici uvedeného procentního rozpětí, avšak při přihlédnutí k intermitentně aktivní ulcerózní kolitidě s prozatím nekritickým koloskopickým nálezem lze celkovou ztrátu pracovní schopnosti v horní limitaci stanovit, a to shodně s OSSZ i lékařkou námitkového řízení, v celkové výši 60%. Další postižení - stav po fr. lev. klíčku a lokte s plným zhojením, stav po operaci spermatokély, sekund. omalgie, gonalgie a lumbalgie nemají při absenci odpovídajícího funkčního korelátu na ztrátu pracovní schopnosti dopad, stejně tak profese žalobce, případný posudkový postup v rámci § 3 a 4 citované vyhlášky tedy není opodstatněn. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činí 60 % a odpovídá invaliditě druhého stupně s datem vzniku 19.11.2018. Komise dále uvedla, že žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce s nemožností dodržování pravidelného stravovacího režimu, v infekčním prostředí, v trvalém stresu, v nepříznivých hygienických podmínkách; je schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení. Závěrem ještě komise uvedla, s ohledem na omluvu neúčasti žalobce (velmi frekventní stolice až 15x denně), že za této situace doporučuje provedení kontrolního kolonoskopického vyšetření (dosavadní je tři

roky staré) a dle jeho výsledku a zvoleného dalšího léčebného postupu (případná biologická či jiná léčba?) je pak možné posudkově opětovně zhodnotit zdravotní stav na podkladě případně uplatněné žádosti o změnu stupně invalidity.

8. **Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 2.7.2020** setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože dle něho s ohledem na závažné diagnózy poklesla jeho pracovní schopnost o více než 70% a navíc onemocnění se do jater může vrátit i po transplantaci; závěrem uvedl, že pokud mu jeho zdravotní stav umožní, dostaví se k jednání procesního soudu.
9. K žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 27.8.2020** a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Dále uvedla, že k doplňujícímu posouzení neobdržela žádné lékařské zprávy, které by odůvodňovaly změnu posudkového závěru a posudkového hodnocení ze dne 25.10.2019, nebylo doloženo ani aktuální kolonoskopické vyšetření, indikované interním specialistou v rámci posudkového řízení dne 25.10.2019. PK MPSV konstatovala, že v rámci posudkového řízení dne 25.10.2019 zhodnotila všechny skutečnosti podkladné pro vyhotovení přijatého posudkového závěru. Shledala dostačující obsah doložené podkladové dokumentace pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, neboť byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Podrobně odůvodnila zařazení rozhodujícího zdrav. postižení včetně zohlednění další dg. do příslušné kapitoly, odstavce i písmene odpovídající legislativní normy a taktéž stanovení výše ztráty pracovní schopnosti. Vyjádřila se k pracovním kontraindikacím, doporučila další vyšetřovací a případně i navazující posudkový postup. V souhrnu všech citovaných skutečností trvala PK MPSV na již přijatém posudkovém závěru ze dne 25.10.2019. Pro úplnost PK MPSV sdělila, že důvodem uznání invalidity není vlastní vyhodnocení zdravotních obtíží a svého zdravotního stavu žalobcem, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ, ČSSZ a PK MPSV je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod či změnu jeho výše, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy podkladné pro posudkové řízení, přiřadit zjištěné zdrav. postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod správnou položkou stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se jedná o invaliditu či invaliditu konkrétního stupně. *(Stejnopis posudku a jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.)*
10. **Ústního jednání** u zdejšího soudu dne 8.10.2020 se žalobce nezúčastnil a v podání ze dne 20.9.2020 kromě omluvy neúčasti na jednání soudu vyjádřil námitku proti doplňujícímu posouzení PK MPSV, že nedodal žádné nové lékařské zprávy – byl totiž v dopise od PK MPSV i u soudu v Karlových Varech informován, že nové lékařské zprávy ani vyšetření nemají už žádný vliv na posuzování momentálního zdravotního stavu, proto už PK MPSV další neposílal; přitom má doma už přes půl roku nové kolonoskopické vyšetření s popisem stavu (kopie lékařské zprávy ze dne 18.8.2020 byla připojena); vyjádřil také nespokojenost s tím, že se zdravotní stav posuzuje jen dle tabulky a ne skutečným stavem postiženého. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku a jeho doplnění, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl nadále

invalidní ve třetím stupni.

11. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

(4) Pro úplnost krajský soud dodává, že dle **§ 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1, 2 téže vyhlášky lze dolní hranici míry poklesu snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro toto zvýšení (snížení) nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

12. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

13. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechán třetí stupeň invalidity pro jím popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v požadovaném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv pro subjektivní přesvědčení pojištěnce o jeho stupni. Pouze posudkoví lékaři a PK MPSV jsou oprávněni rozhodovat o invaliditě na základě zjištěných a prokázaných funkčních postižení zdravotního stavu dle platné právní úpravy, avšak odborní ošetřující lékaři vyhotovující lékařské zprávy o zdravotním stavu pojištěnců na základě jimi provedenými vyšetřeními nejsou oprávněni se k invaliditě vyjadřovat.

14. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobce a jeho názory, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 28.2.2019 a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Změny a zhoršení mohou být zhodnoceny, jak ostatně uvedla i PK MPSV v posudku, pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.

15. Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.
16. Pokud se týká námitky žalobce ve vztahu k novým lékařským zprávám a konkrétně ke kolonoskopickému vyšetření, soud uvádí, že v posudku komise ze dne 25.10.2019 bylo míněno, že v zájmu žalobce s ohledem na jím uváděné zdravotní problémy je provedení tohoto vyšetření, když poslední bylo provedeno před 3 roky, a podle jeho výsledku zvážit podání nové žádosti o změnu stupně invalidity a tedy nové zhodnocení jeho zdravotního stavu s ohledem na momentální stav. V tomto řízení samozřejmě není možné hodnotit, když se jedná o stav k 28.2.2019, lékařské zprávy z vyšetření (kolonoskopické) z května 2020 či ze dne 18.8.2020. Záleží tedy pouze na žalobci, zda si podá novou žádost o změnu stupně invalidity či nikoli po poradě se svými odbornými ošetřujícími lékaři s ohledem na současný zdravotní stav.
17. Po zhodnocení provedených důkazů (zejména posudek PK MPSV a jeho doplnění) dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z uvedeného posudku PK MPSV a jeho doplnění vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 6.12.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Přiznaná míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 60% však nedosahuje minimálně potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale od 19.11.2018 se jednalo pouze o invaliditu druhého stupně, stejně tak i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV a jeho doplnění soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových

závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

18. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 6.12.2018.
19. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
20. Opatřením místopředsedy soudu ze dne 15.6.2020 č.j. Spr 1574/2020-3 byla tato věc z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti vyřizující samosoudkyně Mgr. Jany Komínkové trvající od 8.3.2020 přidělena k projednání a rozhodnutí samosoudkyni JUDr. Aleně Hocké.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 8. října 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.